

DE WARE GEHEIMEN VAN TIBET

23 september 1957

Goedenavond vrienden,

Wij zijn dan deze avond hier samen om te spreken - ook onderling, dus zo nodig te discussiëren - over de ware geheimen van Tibet. Voordat ik met het onderwerp zelf begin, zou ik U nog even graag willen wijzen op enkele organisatorische punten. In de eerste plaats: Wat U wordt medegedeeld is het resultaat van onze onderzoeken, onze ervaringen. Wij staan daarvoor in als de door ons gekende en beleefde waarheid. Wij zijn niet onfeilbaar. In onze conclusies kunnen wij misschien nog fouten maken, maar het is niet waarschijnlijk. Dan in de tweede plaats: Juist omdat we hier met een betrekkelijk groot gezelschap in een zaal zijn, zou ik het prettig vinden, wanneer U mij zou toestaan allereerst mijn onderwerp zelf te behandelen, na welke inleiding U een ogenblik pauseert. In die pauze kunt U, dan Uw vragen - liefst schriftelijk - indienen en ik zal trachten om allereerst die vragen te beantwoorden. Heeft U een schriftelijke vraag ingediend en laat de beantwoording nog enkele punten open, dan wordt het mijnerzijds zeer op prijs gesteld, wanneer U dat mondeling kenbaar maakt. Na de afhandeling van al hetgeen schriftelijk is binnengekomen, kunnen we dan - zover de tijd reikt en de mogelijkheid - ook nog de mondelinge vragen verder beantwoorden. Ik hoop, dat we dat allemaal begrepen hebben en het met elkaar eens zijn. Dan mijn onderwerp zelf.

Die nadruk op waar, mijne vrienden, is niet zo maar vanwege het effect aangebracht. Er wordt over Tibet, over de geheimen van Tibet, ontzettend veel verteld, maar een groot gedeelte van die mededelingen blijft enigszins aan de oppervlakte. De geheimen van Tibet zijn van een andere geaardheid, dan menigeeen vermoedt. Wanneer ik die ware geheimen zou moeten belichten zo zonder meer - dan zouden ze U waarschijnlijk ten dele onbegrijpelijk zijn. Daarom eerst een korte achtergrond. Tibet, dak van de wereld, is een hoogvlaktegebied met een betrekkelijk warm klimaat. De bevolking woont grotendeels in dalen, waar men enigszins tegen de woedende stormen beschut is. Dit geldt niet voor het noordelijker deel. Door de eigenaardige ligging is het gebied langs natuurlijke grenzen afgepaald t.o.v. de omgeving en verkeert zo - ik zou haast zeggen; natuurlijk - in een groot isolement, dat pas verbroken wordt in - laten we zeggen - ongeveer 1890, terwijl op een werkelijk contact met de buitenwereld, voor zover ik weet, pas vanaf 1932 kan worden gerekend. Een regelmatig verkeer zelfs met China - dus niet zo maar, maar werkelijk regelmatig - is dan ook pas enkele jaren mogelijk.

Dit land is een oud land. De hoogvlakten, de eigenaardige gebergten, die we vooral aan de grenzen vinden, bevatten verschillende uitgedoofde en oude vulkanen. De passen zijn hoog. En het is dan ook niet te verwonderen dit in de bevolking - zelfs heden ten dage nog - een onderscheid is te maken tussen verschillende golven, die daar eens dit gebied zijn binnengestroomd.

De oerbevolking doet een klein tikje denken aan de Ainoe. Ze is wat primitief, jaagt, doet iets aan landbouw, kent een nomadenbestaan, maar is over het algemeen geen werkelijke veehouder. Het geloof: zeer primitief, gebaseerd op geesten. Er is niets, dat niet door geesten wordt bepaald. Dat is de simpele ondergrond van dit geloof.

Wat later krijgen we een Mongoolse golf, die het primitief fetisjisme verrijkt met een sjamanendom, dat zich op de duur ontwikkelt tot een speciale tovenaarskaste. Dan blijft er een periode van rust, waarna we achtereenvolgens groepen zowel uit het Zuiden (dus India) als uit China zien binnendringen. Deze mengen zich niet geheel met de bevolking. Er blijven altijd bepaalde kasteverschillen bestaan en het vreemde is, dat bv. de bovenlaag van de edele

kaste der burgerbevolking praktisch heden ten dage nog bestaat uit mensen, in wie Indisch en Chinees bloed - ja zelfs Pathaans bloed om nog vollediger te zijn - nogal gemengd is. De Mongoolse invloeden spelen natuurlijk ook een rol, maar de karakteraad en de levensbeschouwing van de Tibetaan (deze worden toch hoofd zakelijk door China bepaald) heeft iets van de ontembare moed, die ongetwijfeld Indisch is, afkomstig van de stamvader, van wie zij dit hebben meegekregen.

Daar hebben we nu een klein beeld van de bevolking. Een ondergrond dus van fetisjisme en zeer intens geestengeloof. Daarnaast magiërs. Daarboven de boeddhistische kasteverdeling, die overigens het zuivere Boeddhisme wel enigszins ontgroeid is. Weer daarboven de priesterregering, in te delen in een geestelijke en een meer wereldlijke, regering van priesterlijke geaardheid.

Nu moeten we eens goed opletten. Dit land was afgesloten. Het was dus veilig, De bevolking was primitief. Die bevolking was zeer snel te beïnvloeden door wonderen. Het is begrijpelijk, dat praktisch van het begin af aan vluchtelingen juist daar een weg hebben gezocht. En het is ook begrijpelijk, dat juist zij vaak hun toevlucht namen tot z.g. tovenarij en werkelijke tovenarij om zo invloed te krijgen. Dit is het eerste karakterpunt van Tibet dat we vooral goed moeten onthouden; toevluchtsoord. Het is dan ook lang voor het Boeddhisme reeds duidelijk kenbaar, dat kloostergemeenschappen, die gebouwd worden, niet in feite te kloosters zijn, maar eerder leerscholen, waarbij sommige van die scholen bovendien een politieke betekenis hebben, die ver buiten het land uitgaat een typisch verschijnsel misschien in uw ogen.

Nu komt het Boeddhisme en overwint daar a.h.w. We zien, hoe daar het monnikendom vooral - laten we zeggen - de ongehuwde kant uitgaat. We vinden niet zoveel rode priesters, rode boeddhistische bonzen. Zoveel te meer vinden we daar de soort van het gele gewaad. Deze gele monniken zijn oorspronkelijk zeker vrome mensen. Maar de kloosters, waar ik het over had, de reeds bestaande kloosters, waren ten dele magische scholen ten dele brandpunten van politiek, waar menige gevluchte figuur - zowel uit China, als uit het Zuiden - binnentrad en invloed kreeg.

Zo kunnen wij vaststellen, dat al heel gauw de organisatie van de monniken - in de grootste kloostersteden vooral - brandpunten worden van macht. Zij leveren zelfs soldaten. Dat wil zeggen, U kunt monniken huren tot bescherming van een karavaan. Deze heren vechten net zo goed als huursoldaten. Zij worden verder grote bezitters. Handel, nijverheid, zowel als grondbezit worden geregeerd door de kloosters. Hierdoor krijgt de buitenkant van het Tibetaans geloof een zeer verpolitiekt aanzien. Dat neemt niet weg, dat de bevolking zelf vroom bijgelovig is en juist door zijn voortdurend zoeken naar contact met geesten - met een persoonlijk luchthartige opvatting van geloof vaak - zich toch steeds onderwerpt aan het priesterlijke. In dit milieu kreeg elk klooster en elke kloosternederzetting meer dan normaal respect. Nieuwe kloosters kunnen gemakkelijk gesticht worden, indien men maar een kleine vergoeding geeft aan de regerende kloostervorsten van zo'n district.

De gevolgtrekking zal U duidelijk zijn. Onder het mom van kloosters vestigden zich in dit afgesloten werelddeel groeperingen van mensen, die, zelf geen Tibetanen zijnde, toch hun eigen leer en onderzoek juist op deze wijze het gemakkelijkst tot stand konden brengen. Nu heeft men later die dingen heel sterk overdreven. Men heeft verteld van geheimzinnige kloosters met eeuwig levende monniken. Men heeft U verteld van plaatsen, waar Jezus op aarde wandelt. En van priesters, die heel rustig in het vuur een ogenblikje gaan zitten, omdat ze zo moe zijn en geen zin hebben om verder te lopen. Omgekeerd van anderen, die als liefhebberij zich tot droogkamer maken van natte dekens in een besneeuwde omgeving. Ik zeg niet, dat die dingen niet bestaan. Maar met de feitelijke waarheden, de ware geheimen van Tibet, heeft dit alles heel weinig te maken. We kunnen misschien het beste begrijpen hoe Tibets geheim eruit ziet, wanneer we nadenken over het volgende: de volksverlevering in Tibet vertelt van een onderaards rijk. In dit onderaardse rijk woont de vorst der wereld met

zijn ministers. Hij heeft daar een heel volk, dat in grotten woont, in buitengewone rijkdom en vreugde. En eens zal hij naar buiten treden. Nu is er zo'n onderaards rijk niet, dat kan ik U wel vertellen. Maar toch zijn er mensen, die er eerlijk van overtuigd waren, dat zij dat rijk binnengetreden zijn. Is dit waar? Ongetwijfeld hebben hier magische invloeden en waarschijnlijk buitengewoon knap hypnotisme een grote rol gespeeld.

Verder is opvallend, dat dergelijke belevingen zich vooral concentreren in twee gebieden van Tibet. Het ene gebied ligt zuidelijk aan de grenspassen, tegen de Karakorum aan. Het andere gebied ligt betrekkelijk noordelijk, grenzend aan de woestijn en Mongolië. In deze twee gebieden komen die dingen voor. Dus de logische conclusie is reeds: hier zijn wezens, mensen, die om de een of andere reden het belangrijk vinden die legende levend te houden. Verder beschikken zij over voldoende middelen om langs de weg der hypnose en magische handelingen hun sujetten absoluut van deze waarheid te overtuigen.

Nu zijn we iets verder gekomen. Twee gebieden. Wat is daar officieel van bekend? In het noordelijke gebied vinden we een aantal kloosters, die bijzonder, gevreesd zijn, omdat hun inwoners magie studeren. Dat is een sombere, zwarte magie, waarbij o.a. de dansende steen op de voorgrond komt. Misschien hebt U daar wel eens van gehoord. Het is een steen van bijna twee ton zwaar, die in een uitholling ligt en die uitholling bevindt zich op poten. Deze steen begint te bewegen, te zwaaien, onder bepaalde magische invloed. Verder zien wij hier de mediums bij uitstek, die optreden als vertegenwoordigers van demonen of ook wel goden. Zij worden daar gebruikt om voorspellingen te krijgen, maar ook om duistere machten te binden. Dat is de buitenkant. Verder wordt over dat noordelijke gebied ook nog verteld - al is dat niet zo algemeen - dat er enkele van de zeldzaamste bibliotheken ter wereld bestaan. En dat er - eigenaardig genoeg - monniken zijn van velerlei ras, die grotendeels ingemetseld leven. Nu zult u zich afvragen: wat is daarvan waar? Waarom is dat belangrijk? In de eerste plaats: de magie kan aan de buitenkant een verhulling zijn van de werkelijke inhoud van die kloosters en hun leer. In de tweede plaats: de bibliotheken, waarover ik spreek, bevatten geschriften zo oud, dat ze een onnoemelijk aantal keren overgeschreven moeten zijn, waar het materiaal in die periode allang zou zijn vergaan. Want we vinden daar al geschriften, die bv. in zuiver Koptisch spijkerschrift zijn geschreven en lijsten met een Sumerisch schrift. Hier is dus wel degelijk een overlevering uit lange tijd behouden. Het eigenaardige is verder, dat bij deze bibliotheken schijnbaar ook de astrologie sterk op de voorgrond komt. En dat juist in deze kloosters naast de Chinese astrologie, een soort astrologie wordt gebruikt, die eigenaardig veel overeenkomt met de oud-Indiaanse methode. Ik wijs alleen op feiten voorlopig. Dan verder; deze ingemetselde cellen zijn niet, zoals men hier misschien denkt, alleen maar cellen (dus een vierkant hokje en daarbij afgesloten.) Zij bestaan uit een reeks vertrekken, waarvoor een muur is opgetrokken. In deze muur bevindt zich een luikje. Vóór die muur bevindt zich nog weer een deur en op deze wijze brengt men voeding. Maar deze vertrekken kunnen verder uitgerust zijn zoals U dat maar zou verlangen.

En nu moet ik hier bepaalde feiten, die ons speciaal ter kennis kwamen, even op de voorgrond brengen. Ze zijn nog niet gepubliceerd meen ik. Enkele Chinese soldaten zijn toevalligerwijze in een dergelijk klooster terecht gekomen. En een van hen is daar heel wonderlijk verdwenen. Later vond men hem in een afgrond, ver weg. Maar de man vertoonde verstikkingsverschijnselen, wat toch wel heel ongebruikelijk was. Het onderzoek heeft niets uitgewezen. De feitelijke toestand was dit: deze man was zeer benieuwd om eens te zien hoe zo'n afgesloten ruimte eruit zag. Hij drong binnen door het instoten van de muur met een geweerkolf en werd door gas verstikt in een ruimte die aan een laboratorium gelijk kwam, zij het dan meer in de zin van een alchemistisch laboratorium dan een modern zakelijk. Achter deze gesloten huisjes verbergt zich een reeks van mogelijkheden tot onderzoek en studie, die - naar ik meen - tenminste gelijk komen aan de studiemogelijkheden van menige moderne universiteit en wetenschappelijke gelegenheid. De studie wordt echter uitgevoerd op magische basis. Hier kan dus worden gesproken, dat zelfs heden ten dage een studie van oude

wetenschap op magische basis ten dele met moderne instrumenten plaats vindt. Dit is in overeenstemming met het verhaal van de heerser der wereld; de heerser der wereld, die immers ook zijn laboranten heeft. Ik geloof, dat het U duidelijk wordt, dat ik deze vergelijking maak om U er op te wijzen, dat het verhaal van de heer der wereld wel eens een soort van verbergen zou kunnen betekenen van een bestaande organisatie onder oude volkslegenden. Een organisatie, die in het noorden beschikt over laboratoria over magische scholen, over inwijdingsscholen.

In het Zuiden bestaan dergelijke kloosters niet, ofschoon er enkele zijn, die berucht worden. Kloosters in het Zuiden zijn in tegenstelling met die van het Noorden over het algemeen betrekkelijk matig bezet. Vinden we onder de noordelijke, magische kloosters bezettingen van 5 tot 6000 mensen, bij de zuidelijke kloosters is een bezetting van 30 tot 40 over het algemeen al veel. Vele van die kloosters hebben echter een z.g. buitenbezetting, een buitenband, die bestaat uit een reeks van kluizenaars of heilige mensen, die zich terugtrekken in de eenzaamheid. Zij worden hetzij van uit het klooster hetzij door de bevolking gevoed. Hun eenzaamheid duurt vaak vele jaren. Hier horen wij eigenaardig genoeg van belangwekkende profetieën. Komen uit het Noorden de banvloeken, de demonische voorspellingen, uit het Zuiden komen de profetieën die een verband trachten te leggen tussen de huidige wereldtoestand en toekomstige ontwikkelingen; komen waarschuwingen en oordelen over dingen, die in Tibet althans niet bekend zouden zijn. Daaruit zou alweer de conclusie zijn te trekken, dat we in het Noorden een daadwerkelijke magie aantreffen, maar daarentegen in het Zuiden heel vaak een bespiegelend werk, waar U het verzinken van de mens in zichzelf een bevrijding van de geest kan betekenen. Duidelijker wordt het nog, wanneer we horen, dat sommige van die kloosters voortdurend - vaak met grote nadruk - aanmaningen versturen naar de buitenwereld, dat zij banden hebben weten te vlechten, die niet alleen door Azië gaan, die zelfs reiken tot Amerika, Europa, Afrika. Dit kan niet voor niets bestaan, vrienden.

We hebben tot nog toe geen enkel wonder gezien. We hebben wel feiten geconstateerd. Op deze basis moeten wij zoeken naar een onthulling, naar waarheid, die het ons duidelijk en begrijpelijk maakt, wat achter Tibet schuilt. Wat is de achtergrond van al die overleveringen? Waarom die vaak wonderbaarlijke sprookjes, die eigenaardige, onbegrijpelijke verhalen, die logischerwijze niet waar kunnen zijn? Daar gaan we nu een antwoord op zoeken. Dat antwoord moeten we zoeken uit de geest. Per slot van rekening, wat ik U hier heb verteld over Tibet zult U misschien ten dele kunnen controleren. Wat ik U nu ga vertellen, kunt U langs zuiver stoffelijke weg niet controleren. Dat vertel ik U er maar meteen bij.

In Tibet was tot voor kort een band met geestelijke sferen opgebouwd, van buitengewoon hoge kracht. Deze band is sindsdien verbroken en elders opgebouwd. Via deze band werd een bewustzijn verworven, dat ligt boven tijd en boven de werkelijke wereld. Er zijn brandpunten - nu nog in Tibet - waar men het totale bovenbewustzijn der wereldbevolking, de gehele gedachtestraling van al wat leeft op deze wereld, weet te ontvangen, weet te waarderen en daaruit zijn conclusies weet te trekken voor toekomstige gebeurtenissen en voor geestelijke en stoffelijke behoeften van bepaalde delen der wereld. Tibet zoekt hier dus naar een contact met de mens. Dit gebeurt in het Zuiden. Vanuit het standpunt van de doorsnee mens is dit witmagisch. Zoals men, hetgeen in het Noorden gebeurt, voor een groot gedeelte zwartmagisch zal noemen.

Van hieruit wordt contact gemaakt met krachten, die zo al niet volledig geestelijk toch zeker niet gewoon menselijk genoemd kunnen worden. Materialisaties, die jaren blijven bestaan, komen daar voor. Het produceren en werpen van een dubbel - voor menigeen in het Westen een geliefde legende - is inderdaad daar gepresteerd. Geestelijke krachten leren daar vormgeving. En deze vormgeving maakt verwerkelijking mogelijk van veel dingen die bij een niet-materieel bestaan normaal zijnde - binnen de materie onbegrijpelijk blijven. Werkingen, die zo kunnen worden toegepast, dat daardoor het heil van de wereld wordt bevorderd. Dit alles wordt geleid van uit één klein klooster. Daar is de stoffelijke hoofdband.

Wanneer U er ooit zou komen dan zou men U er maar twee dingen tonen, die U misschien interessant zou vinden. In de eerste plaats een heel groot kleed van buitengewone afmetingen. In de tweede plaats een aantal hoorns en instrumenten van buitengewoon fijne afwerking, zoals die zelden worden gevonden in Tibet. Wanneer U zou dringen binnen het huis van de Pantjen Lama, die daar woont, zou U daar een achthoekig vertrek vinden. In dat achthoekige vertrek komen regelmatig negen mensen samen. Die negen komen van verschillende plaatsen en het is altijd weer een vraag of ze zich nu werkelijk stoffelijk bewegen of op een andere manier. Laten wij aannemen dat dit voortbewegen stoffelijk is. Ze zijn daar in ieder geval regelmatig en het blijkt, dat binnen deze kring van schijnbaar onwetende priesters voortdurend voorspellingen worden gedaan, die de handelwijze van een groot gedeelte van een ondergronds net van priesters bepalen. Vreemd genoeg komt dit overeen met een groot aantal uitlatingen, die op verschillende gebieden door de geest en door geïnspireerde worden gedaan. Wat het Zuiden betreft, kunnen wij dus zeggen: het grote geheim is een contact tussen geestenwereld en stofwereld. Een contact, dat schijnbaar verder gaat dan men normaal zou veronderstellen en een actieve beïnvloeding mogelijk maakt langs geestelijke en stoffelijke weg van veel gebeuren op aarde. Nu moeten wij naar het Noorden toe, want een geheim is hier niet voldoende. Dit is één kant van de schijf, er moet een tweede zijn. In het Noorden is de magische school. Hier wordt o.m. geleerd het oproepen en opwekken van doden. Ja, denkt U niet, dat dit werkelijke opwekking is. Het is een gebruik maken van bepaalde elektrische krachten plus een buitengewoon sterk mentale straling, waardoor beïnvloeding van een lichaam gedurende korte tijd mogelijk is. Dus dat is de werkelijke opwekking, die daar gebeurt. Verder het bewegen en beïnvloeden van materie (poltergeisteffecten dus). Er wordt genezen en diagnostiek geleerd. Er wordt echter ook moderne techniek geleerd. Zoals de Chinezen tot hun spijt hebben kunnen ontdekken, blijken vele van de monniken in het Noorden absoluut niet verbaasd te staan over het resultaat van springstoffen, bommen of zelfs atoombommen. Ze zijn schijnbaar zeer goed op de hoogte van die techniek.

Van hieruit zien wij voortdurend agitatoren vertrokken. Het eigenaardige is, dat de meeste zendboden uit Tibet niet uit het Zuiden komen, maar uit het Noorden. Deze zendboden beschikken over het algemeen over een redelijke algemene opvoeding en kunnen zich onder omstandigheden buitengewoon vloeiend uitdrukken in vreemde talen. Zij kunnen zich zodanig verkleeden en vermommen, dat ze voor U niet veel verschillen van een Chinees uit de noordelijke provincies, of een buitengewoon uit de kluiten gewassen Japanner bijvoorbeeld. Het is vreemd genoeg, maar waar. Deze zendelingen blijken op het ogenblik - en wat dat betreft praktisch sedert 1908 - voortdurend in de pan-Aziatische richting te werken. En deze Aziatische richting wordt niet alleen gebruikt om absolutistische richtingen aan het bestuur te helpen, maar vooral om de grens, die tussen de verschillende geloofsgebieden en de verschillende sekten ligt, langzaam maar zeker af te breken. Schijnbaar is dit zwartmagisch. Want de interesses worden gediend van zeer bepaalde groepen en er zit voor sommige kloosters een aardige winst aan vast. Maar hier achter ligt meer. In de tijd, dat Azië sluimerde, was Tibet een centrum - geestelijk gezien - van wereldbelang. Het is teruggevallen tot een centrum van plaatselijk belang. Zelfs de grote bijeenkomsten zullen niet meer in die omgeving gehouden worden. Dat verplaatste zich ook al. In die zending van plaatselijk belang is Tibet geworden tot katalyst, een katalysator. Iets, dat - zelf schijnbaar onberoerd staande - op het ogenblik zijn voortduren de invloed doet gelden zowel op de geestelijke als de stoffelijke revolutie van een China, dat in zijn gebruiken een tijd lang vastgelopen is. Gelijktijdig is dit Tibet nog een voortdurende invloed via vele priesterkassen en kloosters, door praktisch het hele zuidelijke gebied. Tibet spreekt een woordje mee tot zelfs in de "moslimliga", al is dat niet officieel. Het ware geheim van Tibet zou U nu zo langzamerhand duidelijk kunnen worden, Tibet is een tijd lang een geestelijk brandpunt geweest, en is op het ogenblik geworden tot stuwing van nieuwe krachten in deze wereld. Het Westen verkeert op het ogenblik in een droevige situatie. De beschaving is

langzamerhand in haar technocratie vastgelopen. Het individualisme maakt een algehele ontwikkeling steeds moeilijker. Dit vastgelopen Westen kan alleen hernieuwd gaan leven, wanneer het zich losmaakt van de beschouwingen van het ogenblik. Europa wordt wel eens vergeleken met het Griekenland van de oudheid. En men noemt Amerika: Rome. Het is niet helemaal juist. Maar iets zit er wel in. De tijd van de Griekse denkers was het begin van een nieuwe era van beschaving en bewustwording. Maar door een teveel zich aan het afzonderlijk ik-zijn vast te klampen is men op de duur vastgeroest. De denkers kunnen u niet verder helpen. En of het nu de gedachte is van een Descartes of van een Einstein, ze hebben hun technische invloed, maar komen niet tot een persoonlijke stimulans van de mens. Daarom moet van elders uit de drang worden uitgeoefend, die het Westen dwingt als gemeenschap te werken. Voor de geestelijke groei van de gehele wereld is het noodzakelijk, dat goedschiks of kwaadschiks een invloed wordt geschapen, die de mens dwingt als doel van een geheel bewust te handelen. Die hem dwingt om zijn persoonlijke rechten en verplichtingen anders te zien, en de maatschappij, de gemeenschap en boven de gemeenschap tenslotte het goddelijk bestel, zoals hij dat gelooft, primair te zien. Dat kan niet van uit het blanke ras. De tijd, dat de rassen samenkwamen, is langzaam maar zeker voorbij. Vroeger was Tibet een brandpunt. Toen was er een weg voor hen, die geestelijke beschaving zochten. Die weg is gesloten. Het brandpunt is verplaatst.

Maar nu zijn daar krachten over, belangrijke krachten. Deze krachten zijn gebundeld - op dit ogenblik zelfs - om vanuit Azië een drang te scheppen, waaraan het Westen niet meer kan weerstaan. Een drang zo groot, dat men nolens volens zijn individualisme moet gaan vergeten voor een meer leven in een kosmische verhouding en een kosmische harmonie. Dit geheim is waarschijnlijk het duidelijkst uitgedrukt in een van de recente profetieën. Er werd gezegd; "Wanneer de zonen van de morgen de avond bemeesteren, wordt de eeuwig durende dag geboren. De strijd tussen licht en duister spitst zich toe. Maar de broeders in hun afgunst bedreigen elkaar meer dan de werkelijke vijanden elkaar bedreigen. Ondergang dreigt, maar wordt voorkomen. Want uit het vuur van Azië, wordt het licht der wereld geboren." Ik zal het voor U vertalen, proberen het U duidelijk te maken: Het licht van Azië is de aanpassing van Azië aan het Westen, maar gelijktijdig het scheppen van een mentaliteit, die het Aziatische begrip van gemeenschap in de westerse normen kan toepassen. Het betekent het scheppen van een macht, die economisch, commercieel, maar ook militair van steeds groter geweld en invloed wordt. Een dreiging. Een dreiging, die thans reeds bestaat. Een dreiging, die - zij het aarzelend - op het ogenblik bv. reeds wordt toegegeven als beheersende Japan, ongeacht de beïnvloeding van westers georiënteerde staten. Een dreiging, die zich niet alleen in Indonesië aftekent, maar praktisch tot Perzië toe.

Het is een vreemde kracht, die daar werkt. Deze kracht dwingt het Westen op de duur evenzeer de waan van industrie, overvloed en gezapigheid te laten vallen als de belangrijkheid van een persoonlijk gouvernement en van een geloof, dat toch vooral beter is dan dat van alle anderen. Wanneer een dreiging zo groot wordt, dat alle christelijkheid bedreigd wordt, alle Christen zijn; wanneer een dreiging zo groot wordt dat elke maatschappelijke maatstaf dreigt te vallen, zal er eenheid komen. Een eenheid, die anders lang wegblijft.

En nu heeft het Oosten naast wat voor U lijkt de communistische dreiging iets nieuws in zich: het herboren enthousiasme van een oud volk, dat verjongd werd. De geestelijke kracht van een volk, dat in zijn oudheid slechts bespiegelend wist te werken met het geestelijke, maar dat actief heeft geleerd geestelijke krachten onmiddellijk toe te passen metterdaad. Wanneer we dit beseffen dan krijgt ook de legende van de koning der wereld een ander aanzicht. Wat zijn de onderdanen van de koning der wereld? Dat is het geheim van Tibet, maar tevens de sleutel tot vele raadselen van deze tijd. Onderdanen van de koning der wereld zijn zij, die de moderne wereld aanvaarden, niet terugschrikkend voor de verandering, in zich de zekerheid dragen van een toebehoren tot een groot en geestelijk bestaan. Degenen, die, een onverbreekelijke band erkennend met al het levende, desalniettemin het leven voor zich en anderen niet achten. Wanneer de koning der wereld komt, is dat geweld. Geweld, dat niet een

geweld is, dat vernieling beoogt. Helemaal niet. Maar wel een geweld, dat al het rotte eenvoudig uitrukt.

Volgens recente profetieën uit het klooster der drie blinden zouden in de komende vier à vijf jaar een groot aantal van die gebeurtenissen zich moeten afspelen. Er zouden zelfs in de meer nabije toekomst moorden op staatslieden, omwentelingen, e.d. in Azië moeten plaatsvinden. In hoeverre dat gebeurt, zullen we afwachten. Belangrijk voor ons is wel dit: dat deze gemeenschap, dit geheime rijk, dat van uit Tibet op het ogenblik nog werkzaam is, schijnbaar de gehele wereld kan beïnvloeden. Dat het schaak speelt met volkeren, maar gelijktijdig steeds weer zorg draagt voor geestelijke vernieuwingsmogelijkheden. Tibet is niet - zoals men helaas wel eens denkt - de openbaring van het nieuwgeestelijke. Tibet is ook niet het geboorteland van een nieuwe bewustwording. Tibet is zeer eenvoudig een hoeksteen, die gelegd wordt om een nieuwe wereld te bouwen.

Dan blijft er nog een vraag over, die we moeten beantwoorden. Wie zijn degenen, die dit Tibet regeren en beheersen? Schijnbaar de geheime genootschappen en broederschappen, die ook onder de monniken grote aanhang hebben. Maar bovendien dezen een zeer beperkt aantal personen. Een zevental. Dit zevental zal niet op aarde te vinden zijn te allen tijd en daaronder zijn enkele z.g. levende incarnaties, die gedematerialiseerd worden, wanneer zij niet

nodig zijn. Dit laatste klinkt U waarschijnlijk onaannemelijk. Toch is het zo. Hier zijn wezens, die een menselijke vorm aannemen en zich als mens met statie en gewicht kunnen bewegen; die deel hebben aan een totaal menselijk bestaan en toch verdwijnen op het ogenblik, dat die aanwezigheid niet meer noodzakelijk is. Wezens, die - wanneer we verder gaan - in eigen geestelijke sferen buitengewoon veel contacten hebben en die zelfs in hogere sferen voortdurend contact hebben.

Wezens, die daarnaast op andere delen van de wereld soms eveneens hun vormen opbouwen. Mag ik U mijn conclusie dan zeggen omtrent het ware geheim van Tibet? Ik zal het kort achter elkaar voor U trachten te formuleren:

Tibet, van begin af aan geschikt voor de opbouw van een geestelijke hiërarchie, niet belemmerd door ongeloof of te grote bevolking, word in den beginne gekozen om een geestelijke school op te richten. Die geestelijke school is in twee richtingen uiteen gevallen, die elkaar aanvullen. Deze geestelijke richtingen hebben - ten dele zuiver langs de weg van geest en mentale werking, anderzijds langs zuiver stoffelijke agitatie - getracht de heersende condities in de wereld te wijzigen. De pogingen om deze condities te wijzigen zijn in overeenstemming met grotere plannen, die niet alleen van de wereld afkomstig zijn. Tibet is niet meer het brandpunt van geestelijke krachten, maar vervult een voortdurende functie als prikkel voor de wereld. Als zodanig kan worden aangenomen, dat Tibet zijn geheim - de eenheid van alle mensen binnen het Goddelijke en de realisatie daarvan binnen elke mens - zal openbaren aan de wereld voor het zal ondergaan.

De tijd van ondergang voor Tibet is zeer nabij. Dit impliceert, dat de openbaring van eenheid voor de wereld niet veraf kan zijn. Tibet heeft lange tijd het geheim van deze activiteiten bewaard. Tibet heeft het Oosten in de waan gelaten, dat zuiver politieke invloeden en beheersingen optraden. Tibet is gedwongen om op dit ogenblik al een einde te maken aan deze waan. Geestelijke invloeden zullen in Azië zeer sterk toenemen. Zij zullen geen revoluties zijn tegen het bestaande bestel, maar zullen eenvoudig het bestel opnemen en ombuigen in een nieuwe richting. Een nieuwe politiek, die binnenkort merkbaar wordt, maar ook een nieuwe geestelijke invloed, die voor de gehele wereld actief wordt en verbeterend werkt. U had ongetwijfeld verwacht, dat ik U wat anders zou vertellen vanavond. Ik kan me voorstellen, dat U hier bent gekomen om iets te horen over monniken, die staande in de stormwind boven op de rotsen hun hand uitstrekken en zeggen; "Wees stil." En dan is het stil. Ze zijn er ongetwijfeld geweest. U wilt misschien, dat ik U zou vertellen over kloostergebruiken. Ik zou het kunnen doen, maar het is allemaal niet zo prettig als U denkt.

Die kloosters zonder vrouwen bestaan grotendeels uit pederasten. Die zijn niet zo mooi en zo heilig als u denkt. Misschien over de dansen. Dansen, waarvan de symboliek voor een groot gedeelte verloren is gegaan, en die vergelijkenderwijze, niets anders zijn geworden dan een soort religieuze wajang-beweging. Laten we ons niet vergissen: de geheimen van Tibet liggen niet in de kleurrijkheid van het volk, niet in de gebruiken, die U eigenaardig voorkomen. De geheimen van Tibet liggen niet besloten achter de muren van de Potala, of ergens in de geheimzinnige kloosters. De geheimen van Tibet zijn de geheimen van een plekje wereld dat rustig was, rust bood voor een geestelijke ontwikkeling, een geestelijke ontplooiing en dat - nu eindelijk de rust verstoord is - zoveel energie heeft, dat het daarmee nog de gehele wereld een andere richting zal uitsturen. Het geheim van Tibet is het geheim van een eeuwig werkzame groep of broederschap, die te allen tijde probeert om de mensheid te helpen. Een groep, die bestaat uit stoffelijke en geestelijke wezens. Wezens, die gezamenlijk trachten de vervulling van het aardse doel en de bewustwording van de mens te bevorderen. Dat is het werkelijke geheim van Tibet. Al het andere is oppervlakte, komedie, decor. Het excentrieke, wat voor U onbegrijpelijk is, maar wat in de denkwijze van die mensen juist normaal is, zet U die dingen terzijde. Wanneer U spreekt over Tibet, denkt U aan een krachtreservoir van geestelijke kracht, dat eindelijk - afgesloten van zijn hoofdleiding - zich gaat ontladen over Azië; en via Azië over de wereld. Denkt U aan Tibet niet als aan het land van monnikjes, die afgesloten van de wereld bidden; van de heilige mensen, die niets meer weten van de werkelijke wereld.

Denk aan Tibet als het moederland waar een geestelijke organisatie, die geen enkele godsdienst aanvaardend of schuwend, probeert een nieuwe renaissance te wekken van zuiver geestelijk bestaan in alle volkeren. Denk er niet aan als alleen maar het hoekje van profeten en heilige kloosters, maar als een stroom van gedachten, die op dit ogenblik daarvan uitgaat, ofschoon de leden die de gedachten hebben uitgezonden, zich langzaam maar zeker meer bewegen in een andere richting.

Ik geloof, dat ik U hiermede stof genoeg heb gegeven om te overdenken. Wilt U iets weten over die dingen, waar ik overheen ben gestapt, vraagt U het zo dadelijk, heel rustig. Alles wat Tibet betreft, wil ik U beantwoorden, wanneer ik kan. Maar doet U mij dan het genoegen om de tendens van hetgeen ik gebracht heb een ogenblik te ontleden voor Uzelf, en u af te vragen of niet werkelijk hier de grote betekenis ligt van het Oosten, nog voor een kort ogenblik gekrystalliseerd in het afgesloten Tibet.

DISCUSSIE

Daar zijn we dan weer en nu is het dan eigenlijk de kwestie wat U denkt, wat U wilt weten over Tibet en zijn geheimen. Ik geloof wel dat ik U hier en daar stof tot denken heb gegeven en ook wel dat op enkele punten misschien sommigen van U toch wel een ander beeld hebben gekregen, dan ze verwachtten. Maar dat zou voor een discussie bevorderlijk moeten zijn, waar ieder zijn eigen mening en overtuiging kan verdedigen. Dus als ik U een raad mag geven - we gaan zo dadelijk met de schriftelijke vragen beginnen - wanneer U vindt, dat U Uw eigen standpunt toch moet verdedigen, doe het rustig. Weest U niet bang, dat ik beledigd zal zijn wanneer U mijn weten in twijfel wilt trekken. Ik zal alleen proberen te bewijzen, dat U het ten onrechte doet. Dat is dan mijn goed recht Dus laat U niet imponeren. Praat U met mij, zoals U met een vriend zou praten over zijn onderwerp. Dan krijgt U ongetwijfeld ook de meest juiste belichting. Voor de rest zal ik proberen zo hier en daar de gemiddelde gedachten mee te verwerken in mijn antwoord op vragen. En dan mag ik nu misschien beginnen met de schriftelijke vragen.

Vraag: Naar aanleiding van hetgeen U gezegd heeft over de stimulans tot eenwording, welke van Tibet uitgaande van China Europa zou beïnvloeden, is mijn vraag: is de nu in wording zijnde integratie van Europa als Kolen en Staalgemeenschap, Euratom en Gemeenschappelijke markt reeds een voorlopend verschijnsel van deze eenwording?

Antwoord: Ik ben geneigd om die vraag bevestigend te beantwoorden, ofschoon ik zeker deze symptomen niet wil zien als een bewust bevorderen van die eenheid. Kijkt U eens, deze Kolen en Staalgemeenschap, Euratom, Economische Unie, enz. enz. is eerder een poging om eigen huidige status te kunnen behouden - zij het in samenwerking met anderen - dan een werkelijke eenwording. De beste voorbeelden kunt U zien in de Benelux, waarbij het voortdurend touwtrekken om eigen inzichten toch vooral de boventoon te voeren wel duidelijk bewijst, dat van een éénwording hier geen sprake is, alleen van een pogen tot gezamenlijk werken en optreden. Ofschoon de achtergronden dus niet direct de verschijnselen zijn, waarop ik doelde, mogen we aan de andere kant deze toch zien als een reeds onbewust verwerklijken van datgene, waartoe in de wereld een drang wordt geschapen, die van uit Azië zowel de Ver. Staten als delen van Afrika en ook Europa voortdurend weer benadert en beïnvloedt. Ik zou er alleen nog dit achter aan willen zeggen - wat voor U misschien het meest opvallende verschijnsel is, wanneer U nadenkt. Praktisch voor het eerst sinds het bestaan van de Islam is een

intense missie van uit de Islam in Europa begonnen. Praktisch voor het eerst is een Oosterse lering door verschillende Swami's (die niet alleen humbug zijn, maar ook reële achtergronden hebben) van genootschappen en groepen van zuiver Oosterse aard begonnen. Hierbij zien we zowel de leerstellingen der Hindoes als ook het Boeddhisme op de voorgrond komen. Brahmaanse wijsheid wordt verkondigd naast Chinese filosofie, en door heel Europa, heel Afrika, heel Azië heen, maar vooral ook in de Ver. Staten van Amerika (dus nog niet in geheel Amerika) zien wij de invloed van de Oosterse denkwijze groeien. Mijns inziens is dit een groter bewijs voor genoemde werkingen, dan Euratom of Economische Unie kunnen zijn. Het neemt niet weg, dat die laatste stoffelijke tekenen - van uit mijn standpunt - toch een verblijvend verschijnsel zijn, waar ze ongetwijfeld als voorlopers kunnen dienen voor een later werkelijk te realiseren eenheid. Is dit antwoord voldoende? Hebt U daar kritiek op, of wilt U aanvulling hebben? Uit dit vleiende stilzwijgen zullen we dan maar concluderen, dat vraag 2 aan de beurt is.

Vraag: Is de catastrofe, welke Tibet zal treffen van natuurfysische aard?

Antwoord: Nu, ik zou zeggen, dat de ramp die in ontwikkeling is, er vooral een van politiekpsychische aard is. Natuurrampen zullen ongetwijfeld daar ook wel optreden, maar toch niet met een zodanige intensiteit, dat we dat nu als bepalend moeten zien. Al op het ogenblik begint daar een verandering in de mentaliteit te komen. Op het ogenblik al begint het geloof te tanen. En dat betekent, dat de broederstrijd, die nu reeds woedt in Tibet nog steeds groter en sterker zal worden. Op de duur zal het hierdoor onmogelijk worden, dat Tibet nog verder fungeert als een punt van geestelijk contact voor de wereld. Dit houdt dus ook in, dat hoge geestelijke werkingen en krachten andere plaatsen zullen zoeken buiten het bereik van deze zeer verstorende, menselijke strijd.

Vraag: In het boek "Het derde oog" van Lobsong Rampa lezen wij over Tibets verleden. Was dat gedeelte der aarde toen een laagland met een binnensee? En leefde daar de homo giganticus, waarover dat boek aanduidingen bevat?

Antwoord: Ja, dat vraagt weer even een omstelling. Kijk eens, in de oertijd - dus dat is op het ogenblik behoorlijk lang geleden, laten we zeggen een 150.000 jaar; dat is niet zo erg lang, maar toch lang genoeg - is er inderdaad een grote binnensee geweest, die lag waar op het ogenblik de grote hoogvlakte met de zoutmeren gelegen is. Dus tussen Rusland (de Oeral a.h.w.) en het eigenlijke Tibet en India. Dat was een zeer grote zee en daaromheen waren dus inderdaad vruchtbare gebieden, havensteden e.d. Toch waren die havensteden eerder in de

structuur van bv. Urk dan van een moderne havenstad. Het is een vruchtbaar gebied geweest. Homo giganticus? Ach, er zijn natuurlijk ook de reuzenmensen geweest en daarvan waren er enkelen in Tibet, maar de meesten kwamen zuidelijker voor. En dat is heel begrijpelijk, want de homo giganticus is eigenlijk een product van een andere klierverhouding. Je zou het zo kunnen zeggen: De homo giganticus wordt eigenlijk geboren als een normaal mens. Dezelfde grootte, hetzelfde gewicht. Maar door een verstoring van de - laten we zeggen- glandula pituitaria (dus een van de klieren) - werd het groeiproces niet stopgezet maar voortdurend gestimuleerd. En dat wil dus zeggen, dat de homo giganticus afmetingen kreeg van 2 à 2½, 3 keer een normale mens soms, en dat hij daar tegenover een kortere levensduur had dan de normale mensen. Op het ogenblik komen deze verschijnselen nog wel voor, maar dan worden ze gezien als een ziektebeeld. In de tijd echter dat verschillende stammen allen aan een gelijke storing leden - vanuit het standpunt van de historie was dat dus een kwestie van nog niet volledig instellen van hormoongehalte, hormoonverhoudingen, enz. - noemde men dat toen normaal.

Maar het was niet een volk dat geheel Tibet beheerste. Onthoudt U dat goed. Het was een volk, dat zijn oorsprong veel zuidelijker vond. Dat o.a. in de archipel optrad (dus Indonesië, enz.), in het Noorden van Afrika, het Zuiden van Azië en een tijd lang ook iets noordelijk van de huidige gebieden, waar de Gobi ligt, een reeks nederzettingen heeft gehad en daar gezag voerde. Deze grote heren waren vaak heel strijdlustig en kunnen ongetwijfeld ook van de grote rivieren van China en van India binnengedrongen zijn tot in Tibet. Maar om te beweren, dat zij de regeerders waren van die gebieden, dat zou ik niet gaarne bevestigen. Heb ik duidelijk gemaakt, waarom ik dit antwoord geef?

Vraag: Wat denkt U over het boek van Spalding? Ik voel dit, zoals U dat vertelde, als de boodschap voor de wereld.

Antwoord: Op het ogenblik, dat er een beroep wordt gedaan op de mystieke verlangens van de mens om hem een reeks van lossen te geven, krijgt men te maken met een mengeling van - ja, we zullen er de Duitser maar voor nemen om het uit te drukken - Wahrheit und Dichtung. En dat heeft enige gevaren. Want men zal heel vaak de nadruk leggen op de - laten we zeggen - sensationele aspecten van een dergelijk werk, terwijl de waarheid en de grote waarde ervan teloor gaan. In verschillende van de dialogen en lessen, in het genoemde boek weergegeven, vindt U inderdaad reeds een schaduw van hetgeen ik U thans vertel; vindt U de boodschap van eenheid, die de kracht is geweest van de grote geheimschool; en die op het ogenblik nog voortdurend de boodschap is, die naar de wereld wordt gezonden. Ik voor mij maak dus enig voorbehoud, gezien het feit, dat de spreker wel In goede boodschap brengt, maar daarbij m.i. niet het juiste kostuum heeft aangetrokken. Verder kan ik inderdaad bevestigen, dat voel van hetgeen Spalding naar voren heeft gebracht in zijn boek, berust op waarheid en een weergave is van grootgeestelijke scholing en kracht. Dat hij daarbij hier en daar personen op de voorgrond schuift, die op deze wijze m.i. niet aanwezig geweest zijn; dat hij verder daarbij legenden vermengt met werkelijkheid, ach, dat wil ik hem dan verder niet kwalijk nemen. Ik hoop, dat het geen ontnuchterend antwoord is geweest. Hebt U er bezwaar tegen of commentaar?

Vraag: U vertelde, dat het brandpunt van geestelijk leven uit Tibet verplaatst is naar elders. Is dat in Amerika?

Antwoord: Ja, dat is wel een deel van Amerika. Laat ik het zo uitdrukken een deel van Amerika waar men slechts zeer ten dele dezelfde sterrenbeelden ziet, die men eens in Tibet gezien heeft. Het is duidelijk voor degenen, die erover nadenkt. Degeen, die er niet over wil nadenken, die interesseert het niet voldoende om het te weten.

Reactie: Dat antwoord begrijp ik niet goed. Want bij de draaiing van de aarde komt toch elk sterrenbeeld op een gegeven ogenblik weer in het zicht, tenzij het zoveel noordelijker of zoveel zuidelijker is.

Antwoord: Ik geloof, dat U bezig bent Uzelf te beantwoorden.

Reactie: Het komt toch niet met andere gegevens overeen. (rest onverstaanbaar)

Antwoord: Ik geloof, dat U het verstandigst doet er een globe bij te nemen om dat even te bezien. Dan zult U zien, dat er een zodanig verschil is, dat er inderdaad in de daar optredende sterrenbeelden een redelijk verschil te zien is. Zeer redelijk ten opzichte van elkaar.

Vraag: Mag ik nog even vragen in verband met hetgeen U zegt over verplaatsing naar Amerika. Houdt dit nog enigszins verband met de priesterkasten der Inca's, die daar hebben bestaan?

Antwoord: Wat U mij nu vraagt is ongeveer hetzelfde als U zou zeggen, sprekende over de Nederlandse geschiedenis. Heeft het bestel van de heer Drees iets te maken met de Germanen, die in uitgeholde boomstammen rondzwierven. Natuurlijk, er is een verband te vinden. Waarmee ik niet wil zeggen, dat U de heer Drees nog eens in een uitgeholde boomstam zult zien dobberen. Maar er ligt toch wel zoveel afstand tussen, dat het zoeken van een dergelijke verbinding enigszins dwaas wordt. Kijkt U eens, de werkelijke Incaleer heeft haar hoogtepunt bereikt omstreeks 800 n. Chr. De ondergang van de Inca's is gekomen in de tijd van de Conquistadores. En daarna hebben wij heel veel verwaterde soorten gezien, die soms tot heden toe bestaan. In de Haïtiaanse voodoo bv. vinden we verschillende gebruiken, die we tot de Inca's - beter gezegd de Azteken - kunnen terugvoeren. Maar dan zouden we dus moeten stellen - uw vraag aanvaardende als zijnde volledig zuiver - dat de invloeden van het verleden bepalend zijn geweest voor de keuze van de huidige plaats. En dat nu is niet waar. Er zijn hier andere invloeden, in verband met eigen positie van de aarde, de positie van de polen, de siderische stromen, enz., die hier eigenlijk de doorslag hebben gegeven. Dus ik zou dat verband niet zo willen trekken: Omdat de Inca's daar zijn geweest, is dat brandpunt nu weer daar. Neen, dat zou ik absoluut niet willen zeggen. Ik zou deze dingen gescheiden willen houden, ongeacht het feit, dat een zekere wisselwerking ongetwijfeld tussen Inca wijsheid en de ogenblikkelijke toestand mogelijk is en ten slotte weer gerealiseerd wordt. Ik geloof, dat dat voldoende is.

Vraag: Zou het mogelijk zijn, dat in het tweede dak van de wereld (zoals ik het zou willen noemen) het brandpunt dus in de Rocky Mountains zou kunnen liggen?

Antwoord: Neen. Het brandpunt ligt niet in de Rocky Mountains. (Als U spreekt over het tweede dak van de wereld, dan vergeet U toch niet, dat de Rocky Mountains maar een afdakje zijn?) Het is dus de kwestie van plaats, waarover we op het ogenblik een heel aardig schijngevecht hebben.

Vraag: Die geestelijke revolutie zou onweerstaanbaar zijn en toch zonder geweld. Hoe stelt U zich dat voor, in aanmerking nemende de westerse - of liever de algemeen menselijke - zelfzucht?

Antwoord: Mag ik een voorbeeld gebruiken? Er was een klein jongetje, dat zei; Ik eet nooit haverhout. Nooit. Bah. Toen werden zijn ouders heel erg arm. Dat jongetje kon alleen nog hier en daar een restantje viskoppen of brood en vervuild fruit krijgen uit asbakken of afvalhopen. Toen kwam er een heel goede dame, die zei: "Jongetje, wat heb jij een honger. Kom eens hier. Hier heb je van mij een lekker bordje haverhout." De jongen heeft gesmuld. Vergelijkt U maar eens. Op het ogenblik denkt het Westen nog, dat het houvast heeft. Maar laten we nu even realisten worden. Hoeveel vertrouwen bestaat er nog in de waarde van de munteenheid? Hoeveel vertrouwen bestaat er nog in de werkelijke doeltreffendheid der diplomatie? Hoeveel vertrouwen bestaat er op het ogenblik nog in de werkelijk geestelijke slagkracht van de verschillende kerken. Hoeveel vertrouwen heeft men nog in het goddelijk recht van vorsten, regeringsleiders e.d. om te regeren? Hoeveel vertrouwen heeft de doorsnee mens nog in zijn medemens? Toch is dat noodzakelijk. Want als je helemaal alleen staat; als je voelt, dat je nergens meer op kunt vertrouwen; dat je spaarcentjes morgen

ervan door zijn; dat je buurman je aanrijdt als je niet gauw genoeg uit de weg gaat; dat een staatsman omwille van zijn eigenbelangen maatregelen zal treffen, die jou misschien juist naar beneden drukken; wanneer je er niet meer in vertrouwt, dat de hele wereld ten goede streeft, wat heb je dan nog? Wanneer je niet eens meer kunt vertrouwen, dat een kerk of een geloof oprecht is in haar leerstellingen; wanneer je daar niet eens meer je houvast in kunt vinden; gelooft U dan niet, dat elke vriendenhand, die U wordt toegestoken, elke oprechte, onbaatzuchtige steun, die U krijgt in U een verlangen doet ontwaken, dat U uiteindelijk doet grijpen naar deze nieuwe band? Ik geloof, dat dat duidelijk is, nietwaar? Dat is haast noodzakelijk, want de mens, die in volledige afzondering en eenzaamheid leeft wordt op de duur gek, tenzij hij geestelijke banden heeft, die dat vergoeden. Dus op deze wijze zal, ongeacht oorlog en bloedvergieten in welke staat dan ook, ongeacht de stoffelijke contacten van de mens, langzaam maar zeker die honger ontstaan, die het gevoel van eenheid tot een noodzaak maakt. Die een band doet zoeken - al is het maar met een bloem of met een boom of met een dier - maar een band. En wanneer die band begint te ontstaan, leer je hem op de duur uitbreiden. Wanneer die uitbreiding plaats heeft gehad, heeft a.h.w. een onbloedige revolutie plaatsgevonden, die het aanzien der aarde verandert. Als ik hier in mijn betoog iets heb gezegd, dat Uws inziens onlogisch of onjuist is, kunt U mij commentaar geven. Als ik onduidelijk ben geweest, dan vertelt U het ook maar.

Vraag: Kunt U ongeveer een tijdsduur aangeven, wanneer die onbloedige revolutie hier plaatsvindt?

Antwoord: Hier ter plaatse?

Reactie: Nu ja, ik bedoel, dat kan toch niet in een jaar of tien plaatsvinden.

Antwoord: Neen. Dat is een proces, dat zich op het ogenblik voltrekt en dat ongeveer een 200 jaar vraagt, voor het dus als golf de wereld rond is gegaan. En aangezien het uit het Oosten komt, zich naar het westen toe beweegt en op het ogenblik in zijn primaire verschijnselen kenbaar is in Azië, neem ik aan, dat het ongeveer voor Nederland 60 tot 75 jaar zal duren, voor hier de volle kracht van deze werking kenbaar wordt. Het zijn n.l. golfverschijnselen. Er zijn twee soorten golven, die om de wereld lopen. Dit is er één dus, die Oost-West gaat. Ik ken ook een tweede, die gaat West-Oost. De omlooptijd van zo'n cyclus is ook weer verschillend. Ligt zo kosmisch - dus niet aan de maan of aan de zon gebonden a.h.w., maar als een werkelijk invloed uit het Al, de Alkracht uitdrukken - dan tekenen we voor de totale cyclus meestal 227 jaar. Vandaar mijn antwoord.

Vraag: Wanneer die beweging Oost-West uit China hier naartoe stroomt, dan moet zij dus eerst Rusland passeren.

Antwoord: Inderdaad.

Vraag: Maar er is een redelijk sterke animositeit tussen de Chinezen en Russen. Daar zal dus wel het een en ander voor nodig zijn om die barrière te passeren.

Antwoord: Kijk eens, die animositeit ligt op bestuursniveau. De animositeit is er dus één van politieke invloed, niet een van menselijke relaties. Maar we spreken er nu zo over. Hebt U gehoord - ik meen, dat het wel gepubliceerd zal zijn hier of daar - van de eigenaardige toestanden op het ogenblik in bepaalde delen van Siberië, in bepaalde delen van West Rusland ook al? Hebt U er nog niet van gehoord? Nu, publicaties over Siberië zouden op het ogenblik toch op zijn minst 3 à 4 weken oud moeten zijn. Er is in Siberië een reeks van opstanden geweest. Die reeks van opstanden is ongeveer 7 jaar geleden begonnen met opstanden in gevangen kampen. Daarna heeft die opstand zich uitgebreid naar het z.g. landbouwkundig project. (U weet, ze hebben daar geprobeerd geheel nieuwe landbouwgebieden aan te leggen. En eigenaardig genoeg is daar de oplossing geweest: een soort terugkeer tot een primitief christendom. Primitief zeg ik, omdat het communisme met christelijke opvattingen verenigt. Enkele van deze groepen heeft men uitgeroeid. Het grootste gedeelte niet.

En nu blijkt, dat deze eigenaardige lering - en dus ook leefwijze steeds meer gemeenschappen aantast. Ook in Rusland zelf. Dat zijn er in verhouding gezegd misschien 10 op de 10.000. Het is nog niet groot, niet sterk, maar het is een kern. En daaruit blijkt dus, dat die ontwikkeling niet alleen in China plaatsvindt, maar dat ze op het ogenblik haast even sterk kenbaar is in verschillende Russische gebieden. En dat houdt dus ook in, dat we daar een ontwikkeling kunnen verwachten, die in de - laten we zeggen - komende vijf jaar absoluut wel kenbaar wordt. Voor iedereen, ijzeren gordijnen of niet. Over sommige van die dingen kunt U in ieder geval nog hier of daar lezen. Ik meen, dat die Siberische kwestie indertijd door..... wat was het? De Asahi Sjimboen of iets dergelijks, een Japans blad, gepubliceerd is en overgenomen door verschillende Amerikaanse. Ik weet helaas niet, of het ook in tijdschriftvorm verschenen is. Dus die gegevens zullen dan toch wel te gelegener tijd hier of daar in Holland ook opduiken. Dan hebt U daarvan in ieder geval een gedeeltelijke bevestiging.

Vraag: Kan ook de zwarte magie de wereld ten gunste beïnvloeden? Zijn Eisenhower en Kroesjtsjov al door de zwarte magie beïnvloed? (gelach)

Antwoord: Ja, één ding begrijp ik niet op het ogenblik. Waarom lacht U? U moet mij niet kwalijk nemen. Als we aannemen, dat zwarte magie bestaat, dan zal ze ongetwijfeld daar het sterkst tot uiting komen, waar een brandpunt van macht is. Want het zelfzuchtig werken van de zwartmagiër komt toch immers het eerst daar tot uiting, waar het grootste resultaat te verwachten is, nietwaar. Dus in een punt van macht.

Ja, inderdaad. Zwarte magie is werkzaam over de gehele wereld en beïnvloedt o.a. verschillende presidenten van Amerika (U moet heus niet denken, dat het alleen maar om Eisenhower gaat) en heeft ook een zeer grote invloed in de regerende kringen van Rusland. Zelfs worden er wederzijds pogingen gedaan met zwarte magie. Mag ik er tevens op wijzen, dat in tegenstelling tot de z.g. nuchteren van deze wereld het grootste gedeelte der staatslieden op één of andere wijze zich bezighoudt met magische en pseudomagische wetenschappen. Hetzij, dat zij hun astrologen hebben of dat zij zelfs gebruikmaken van voodoo, bezweringen, enz. enz. Wij zijn er natuurlijk van overtuigd, dat er ook wel degelijk inhoud in schuilt, dat er waarde in ligt.

Nu moet U eens goed nadenken. Zwarte magie is zelfzuchtig, natuurlijk. Maar in die zelfzucht ligt een zekere kortzichtigheid besloten. En wanneer die kortzichtigheid bestaat, zal men voor zichzelf vaak menen te doen, wat in feite een benadeling van het ik is en een bevordering van een algemene ontwikkeling. Dat is tot zover begrijpelijk, aanvaardbaar? Nu, dan kunnen we de conclusie eruit trekken, dat de zwarte magie voor het geheel nooit nadelig kan zijn. Zij werkt immers binnen de beperking van de kosmische wetten. Zij kan niet tegen God of Gods wil ingaan maar slechts dat volbrengen. dat kunt u zelfs in de Bijbel lezen, niet waar - want God toestaat, dat ze volbrengt. En God staat niet toe, dat iets volbracht wordt, dat absoluut doelloos is. Ik hoop, dat U gelovig genoeg bent om mijn wijze van betogen hier te, kunnen beamen. Maar goed, zelfs wanneer U dat niet bent, dan zou ik het zo willen zeggen: Al wat iemand voor zichzelf doet, heeft een zodanige invloed op anderen, dat het effect van zijn persoonlijk bereiken en zijn persoonlijke daad kenbaar wordt in heel de wereld en daar een impuls vormt, die een verandering betekent. Niet dat we willen zeggen. De wereld is nu zo slecht, dat elke verandering er een ten goede is. Maar ten slotte zal toch elke werkelijke verandering in de wereld een vooruitgang betekenen. Elke werkelijke verandering leidt tot een vooruitgang. En elke vooruitgang is wenselijk en goed voor het geheel. Dus de zwarte magie kan wel degelijk ten goede werken, al is dit ook niet haar, doel. Wat dit betreft, is het niets nieuws wat ik U hier vertel, want Goethe vond het toch ook wel aardig, nietwaar, om Mefistofeles te beschrijven als: "Der Geist der stets verneint und doch dan Gute schafft." Ik zou zeggen: een ieder die werkelijk kwaad is, dus werkelijk slecht is, lijkt daarop. Want hoe egoïstischer je bent, hoe kortzichtiger je bent, hoe meer je daardoor het wel van anderen bevordert.

Vraag: Mag ik naar aanleiding daarvan nog over vragen. U deelde magie in Thibet in zwarte en witte magie in. Deze zwarte afdeling van de magie in Thibet, kan die dus ook ten gunste van de wereld werken?

Antwoord: Ongetwijfeld.

Vraag: Op dezelfde wijze dus als door deze beperking? (rest onverstaanbaar)

Antwoord: Inderdaad. Ik wil U graag een voorbeeld geven, dan wordt het misschien duidelijker, In Tibet wordt de priesterregering op het ogenblik heel ernstig tegengewerkt door sommige ambtenaren en functionarissen der Chinezen.

Vraag: Mag ik even vragen: Deze priesterregering in Tibet is die witmagisch of zwartmagisch?

Antwoord: Die is wit noch zwart, zoals elke priesterregering wit noch zwart is. Geen enkele regering is wit of zwart, Het is over het algemeen een bonte mengeling van goed en kwaad, zoals bij elke regering. Dus om terug te keren tot het eigenlijk onderwerp. Deze persoon staat hen in de weg. Maar zijn ingrijpen in de priesterregering is gelijktijdig een ingreep in de religieuze en dus ook geestelijke vrijheid van een deel van het land. Dat is logisch. Wanneer de zwartmagiër nu die persoon dus beïnvloedt of doodt, of door ziekte verwijderen kan, heeft hij zichzelf de macht voor zich herwonnen, maar gelijktijdig voor velen een vrijheid gewonnen, die groter is, omdat de eenmaal weggevalen macht van het zwartmagische eerst moeizaam wordt herwonnen.

Maar de geestelijke vrijheid, die nu plotseling mogelijk wordt zonder de zwarte magie, betekent een geestelijk sterkere stijging voor alle individuen. Zo kan de zwarte magie inderdaad een zeer witmagisch effect hebben.

Vraag: U hebt gesproken van de Pansjen Lama als het middelpunt van de geestelijke witte magie en U hebt gesproken over de Dalai Lama. Die hebt U wel niet genoemd, maar die staat er naast. Bestaat er een zeker wrijving tussen die twee autoriteiten?

Antwoord: Ja, wacht even. Ik heb gesproken over een Pansjen Lama. Dat is de titel, die de wereldlijke regeerder heeft. En de Dalai Lama is de Geestelijke regeerder van Tibet. Dus dat moet men even goed in de gaten houden. Maar de titel Pansjen wordt ook toegekend aan de monniken, die meestal als zoveelste reïncarnatie sommige kloosters regeren. Het is dus een titel. En ik heb deze Pansjen niet bedoeld als de, huidige Pansjen Lama - dus de officiële wereldlijke regeerder - maar als een van de z.g. reïncarnaties, die dezelfde titel hoeft.

Vraag: Ik vraag dat, omdat die Pansjen Lama, die wereldlijke regeerder, onder Chinese invloed schijnt te zijn, onder communistische invloed.

Antwoord: Kijk eens, het is een kwestie van machtsstrijd. U moet zich dit zo voorstellen; De Dalai Lama is het middelpunt van een grote Raad. En deze Raad tracht zoveel mogelijk macht voor zichzelf te verkrijgen. Het resultaat is geweest, dat wanneer een Pansjen Lama zich aan het gezag van die Raad onttrekt, die Pansjen gedood wordt. Dat is logisch, nietwaar? Net zo goed als een Dalai Lama, die ongezeglijk is, ook plotseling onverklaarbaar wordt geroepen tot hogere gebieden. Nu heeft de huidige Pansjen Lama in levensgevaar verkeerd. Hij is daarvoor verschillende malen gevlucht. De eerste keer kwam hij terecht aan de kant van Birma. Maar daar heeft men hem niet voldoende prettig geholpen en beschermd. Toen hebben de Chinezen gezegd - dat was toen nog geen communisme- "Kom bij ons, we zullen je helpen." Het resultaat is geweest, dat hij zijn residentie heeft gekozen aan de grens om - wanneer er gevaar dreigde - zich onmiddellijk te kunnen doen beschermen. Hierdoor was hij afhankelijk voor zijn wel en wee van Chinese regeringspersonen en ambtenaren. En zo kwam hij dus als eerste met hen in contact. Maar ik mag eraan herinneren, dat naast de Pansjen Lama ook de Dalai Lama zich op het ogenblik officieel vertoond heeft met Chinese autoriteiten, zodat deze verdeeldheid - althans oppervlakkig - voorbij is. De strijd om de macht is nu tussen beiden niet

meer belangrijk, waar op het ogenblik alleen nog geldt, wat men kan behouden van wat men eens bezat. En dat is thans niet zo veel meer.

Vraag: Treden de materialisaties van hooggeestelijke krachten ook wel eens in het Westen op?

Antwoord: Ongetwijfeld. Maar wanneer dit gebeurt, noemt de Westerling dit liever delirium dan aan te nemen, dat het werkelijk waar is. De enige kans dat iets dergelijks wel wordt geaccepteerd, is, wanneer het in een kerkelijk milieu gebeurt. In een dergelijk geval heet het een verschijning van heiligen. Als zodanig zijn dergelijke verschijningen dan ook meestal langzaam maar zeker tot christelijke wonderen geworden dan wel tot onverklaarbare verhaaltjes, waar ik niet moet geloven. Het neemt niet weg, dat die verschijningen ook in het Westen plaatsvinden. En dat er in sommige gevallen materialisaties optreden - zelfs gedurende langere perioden. - om lering te geven in een bepaald milieu. Is de vraag voldoende beantwoord daarmee? Neemt U me niet kwalijk, dat ik wat scherp ben tegen het Westen, maar u weet hoe het hier gaat. Als je zegt: "Ik zie een geest," dan zeggen ze: "Nee, je vergist je, je ziet ze vliegen." U hebt het zelf wel ervaren. Ik meende dus alleen maar de feitelijke toestand van het Westen aan te duiden. Als U hier iets werkelijk waarneemt, zult u in heel veel gevallen weifelen om dit te zeggen. En wanneer U aanneemt, dat iemand dus een materialisatie is, dan zult U ook wel degelijk erover zwijgen om te voorkomen, dat men U daarom minacht, uitlacht en misschien zelfs in een zenuwinrichting zou doen belanden. Dus dit is het verschil, het Oosten aanvaardt het en spreekt er meer over. Daardoor hoort men daar meer van dan er werkelijk is. In het Westen maakt men het belachelijk. Men vreest dus er te veel over te praten, met het gevolg, dat er minder over wordt gesproken. Omgekeerd zal men in het Westen meer over vliegende schotels horen dan in het Oosten. Het Oosten accepteert die verschijnselen als iets normaal; het Westen zoekt er een technische verklaring voor. Nu ik geloof, dat dat voldoende was.

Vraag: In hoeverre is de tijdslimiet ontdekt door de Broederschap van het Zuiden om zich uit hun stoffelijk omhulsel af te scheiden?

Antwoord: De tijdslimiet, bedoeld als de maximumperiode?

Reactie: ja

Antwoord: De maximumperiode, die bereikbaar is voor een volkomen ingewijde, is over het algemeen 7 jaar. Maar het is voldoende om dan gedurende enkele dagen terug te keren om wederom een dergelijke periode zich geestelijk te kunnen verwijderen. U zult begrijpen, dat dit alleen mogelijk is onder bepaalde afzonderlijke condities, waarbij het lichaam dus betrekkelijk vrij van niet-natuurlijke storingen kan worden neergelegd en achter gelaten.

Vraag: De steen, waarover U het had, is inderdaad een meteoriet, waarvan magische kracht uitgaat.

Antwoord: Wat wil men hiermee zeggen?

Vraag: Ik wou n.l. vragen, U hebt het gehad over de steen, die danste. In een boek van Eenko (?) wordt een dergelijk verschijnsel beschreven. Was dit inderdaad ook een meteoriet of is dit ontsproten uit de fantasie van de schrijver?

Antwoord: Nu, het feit, dat het een meteoriet is wel; want de z.g. dansende steen met een gewicht van 2 ton is in feite ijzererts, dat gepolijst is. Het heeft een licht magnetische eigenschap. Dus dat is dan de grote dansende steen. Daarnaast kennen we natuurlijk nog een aantal van die kleinere stenen, maar die behoeven helemaal geen speciale eigenschappen te hebben. U zult zelfs in India gewoon fakirs en magiërs kunnen vinden, die dit dansen veroorzaken met voorwerpen, waar enig ijzer in zit. Het ijzerhoudende schijnt voor die verschijnselen wel mede van groot belang te zijn.

Vraag: Hoeft de Broederschap van het Noorden nog altijd een groter magische kracht dan die van het Zuiden?

Antwoord: Ze kan nooit een groter magische kracht gehad hebben dan die van het Zuiden. Want zou dat het geval geweest zijn, dan zou immers het Zuiden als Broederschap en mogelijkheid niet meer bestaan. De vraag is dus in feite overbodig. Ik zou eraan willen toevoegen, dat de zwarte magie altijd zwakker is dan de witte magie omdat de witte magie, onzelfzuchtig zijnde, een beroep doet op het totaal bereikbaar zijn binnen het voorstellingsvermogen van de mens. De zwarte magie kan alleen zelfzuchtig en dus op zeer bepaalde krachten een beroep doen.

Vandaar dat zwartmagische kracht altijd witmagisch kan worden afgeweerd, indien in de persoon zelf geen grote fout schuilt, die in feite zijn gebruik van het z.g. witmagische toch ook weer grijs maakt. Witte magie is onzelfzuchtige magie. Onzelfzuchtige magie brengt een reinheid van harte teweeg. Reinheid van harte is sterker dan alle zwarte magie, waar deze er niets tegen vermag. Is het duidelijk wat ik bedoel?

Vraag: De theosofen hebben boeken met afbeeldingen van de Meesters der wereld en benoemen zo de Heren Matreya, Morya, Hilarion en anderen. Is dat juist?

Antwoord: Als U bedoelt, dat ze die boeken hebben en dat ze hen aanduiden met die namen, inderdaad, dat is juist. Of die beelden juist zijn? Och, laat ik het zo zeggen, Het is ongeveer zo juist, alsof U de verschijning van een geest wilt aanvaarden voor zijn werkelijke gestalte. Geestelijke werkelijkheid met stoffelijke vorm te verenigen is moeilijk, ja, praktisch onmogelijk. En zo zijn die voorstellingen hoogstens een hulpmiddel voor de mens om tot een begrip en voorstelling te komen, maar nooit een feitelijke afbeelding van het gehele wezen.

Vraag: Maar zijn het Meesters der wereld en bestaan die namen?

Antwoord: Die namen bestaan. En "Meesters der wereld" is hier een titel, die wordt gegeven. Men zou waarschijnlijk beter kunnen zeggen: de geestelijke broeders, die helpen, de grootgeestelijke broeders. Want ze zijn niet meester in die zin, dat ze zo regeren, zij zijn hoogstens meester in de zin van leraar. En dat leraren is dan nog zeer beperkt waar het bestaat uit het helpen van diegenen, die zelf steun en hulp verlangen.

Vraag: Maar ze brengen toch ook een algemene invloed tot stand?

Antwoord: Misschien is dit weer het gemakkelijkst te beantwoorden met een wedervraag. Wanneer een mens ten goede streeft op zodanige wijze, dat een groot deel der wereld dit streven ondergaat, beïnvloedt hij dan die wereld als geheel, onafhankelijk van het onderwerp van zijn streven? Ja. In die zin kunnen we zeggen, dat deze grote geestelijke krachten evenzeer de wereld beïnvloeden. Door het feit, dat zij ten goede streven, ondergaat heel de wereld mede de resulterende krachten hiervan. Ook wanneer dat streven soms zeer specifiek is en op een bepaald punt gericht. Je zou kunnen zeggen, de sfeer verbetert erdoor.

Vraag: Dus ieder mens, die naar het goede streeft, beïnvloedt zijn omgeving?

Antwoord: Ja. Misschien mag ik hier dan een Tibetaanse wijsheid aanhalen? Dat blijft dan in het genre van onze lezing en het is een aardige omschrijving. Daar zegt men het zo: "Het is niet wat de man heet te zijn, noch wat hij zegt te zijn, maar wat hij toont te zijn, dat belangrijk is. Maar toont hij goed te zijn in Lhasa, dan weet men dit tot in Benares. Weet hij goed te zijn in Benares, Lhasa zal de invloed ondergaan. Ja, zelfs de zee zal de invloed weerkaatsen. Dat is een heel eigenaardige spreuk, die nog geen 27 jaar oud is. (Ik meen 26 jaar.) En het is juist daarom aardig, dat hier dus de Tibetaan voor het eerst de weerkaatsing en het begrip "zee" gebruikt, dat in de meeste van zijn gezegden niet bestond. Terwijl hij in de tweede plaats voor het eerst ook een ander geestelijk brandpunt buiten Tibet (Benares) mede betreft in de beschouwing.

Daarom haal ik dit gezegde aan. En daar kunt U zelf dus de conclusie uit trekken. Waar een mens goed is, maakt weinig uit; maakt niets uit; Als hij goed is, zal de invloed van dat goede

de hele wereld beroeren. Als U hier als een goed mens leeft, dan zegt U misschien bij Uzelf: "Ach, ik merk er niets van." Toch kan één goed woord, een goede daad van U - op het ogenblik hier gesteld - tot gevolg hebben, dat bv. - laten we zeggen - in de Ver. Staten of in Rusland over vijf jaar vijftig mensen blijven leven, die anders een gewelddadige dood gestorven zouden zijn. Dat kunt U zelf niet nagaan. Zo groot is de invloed van een enkel goed woord, van een enkele goede daad, daar die invloed de gehele wereld omvaamt. Nu spreek ik nog niet eens van de geestelijke kracht, die - bij een vrij-van-de-stof werken - de totale bewustzijnssfeer van elke aardmens mede beïnvloedt. Is dit duidelijk geworden?

Vraag: Is het mogelijk, dat diverse goeroes uit India naar Tibet zijn geroepen om de communistische stromingen, die Tibet zullen gaan beheersen, langs magische weg tegen te houden?

Antwoord: Dat is inderdaad gebeurd met als gevolg, dat men eerst met magie is begonnen. Resultaat; overstromingen en aardbevingen. En op het ogenblik werpt men geestelijke invloeden. Dat helpt ook niet. En waarschijnlijk zal men binnenkort de enig juiste weg beginnen te bewandelen, n.l. het accepteren in geestelijke gemeenschap van de communisten, waardoor ze veranderd worden naar de geaardheid van de grote geestelijke kracht, die hen helpt. Er zijn dus inderdaad vele leden van de kerkgemeenschap, vooral van de Gele Broederschap, teruggeroepen en die werken daar. Toch is dit niet te zien als een werkelijke verdediging van Tibet, maar eerder als een poging om nog eventjes een te sterk communisme af te remmen, tot Tibet geheel vrij is van de invloeden, die nog naar elders moeten vertrekken.

Vraag: In hoeverre is de Dalaï Lama een puppet der monniken of een daadwerkelijke bewuste incarnatie?

Antwoord: Over het algemeen zijn al deze incarnaties ten dele bewust; dat is langs geestelijke weg te bereiken. Maar zo zijn te allen tijde een speelbal der monniken. En ik meen, dat de Dalaï Lama - zelfs vanaf de 17e - een volledige speelbal is geweest van de Raad, waarover ik zo even al sprak, de Raad der Grote Kloosters.

Vraag: Agarthi, Agartha, is dat het geestelijke centrum?

Antwoord: Ja, goed. Als U dat wilt, mag U dat zeggen. Maar onthoud U, dat dit slechts een aanduiding is van een wereldrijk - dus een brandpunt van kracht op deze wereld zonder daarbij aan te geven waar het ligt of wat het is.

Vraag: U hebt gezegd, dat het krachtcentrum zich uit Tibet verplaatst. Vraag 1: Is de oorzaak hiervan het gevolg van de stoffelijke overheersing van China, waardoor de Pansjen Lama niet meer onafhankelijk is? Vraag 2: Is het bekend of - en zo ja, waar - een nieuw krachtcentrum zal worden opgebouwd en staat die onder dezelfde leiding?

Antwoord: Een paar stukken hiervan kan ik in ieder geval wel beantwoorden. Er zijn in het geheel 3 centra gebouwd. Een ervan ligt zelfs in de Ver. Staten. Dit is voor iemand, aan wie ik zo even heb gezegd, dat het maar een afdakje was, om er op te wijzen, dat je onder een afdak ook wat kunt neerzetten. Het tweede centrum, dat is op het ogenblik nog niet gevormd, maar zal waarschijnlijk gevormd worden in de meer tropische zone. Terwijl het derde verder zuidelijk, in Zuid-Amerika is georiënteerd. Dit laatste centrum is praktisch volledig opgebouwd. De leiding is een geestelijke leiding en blijft dus gelijk. Dat daarbij op het ogenblik de hiërarchie, die stoffelijk bestond, aanmerkelijk verstoord is, zal duidelijk zijn. De stoffelijke hiërarchie is echter van weinig belang, waar het hier slechts gaat om het stoffelijk vervullen van onbelangrijke taken om geestelijk grote taken te kunnen volvoeren.

Vraag: U hebt gezegd, dat het geestelijk centrum, dat de stimulans is geweest voor de krachten, die in Tibet werkzaam waren, zich heeft verplaatst. Toch hebt U gezegd, dat de eerstvolgende inwerking van geestelijke doorwerking over de gehele wereld nog van

Azië zal uitgaan. Met andere woorden met Tibet als centrum. Hoe kan dat, als het contact met de krachtbron is verbroken?

Antwoord: Ja, nu moet U eens even goed luisteren. Ik heb niet gezegd, dat die geestelijke werking van uit Tibet door zou werken, maar ik heb gezegd, dat Tibet en zijn huidige status (toestand) dus een soort van stimulans vormden, waardoor een reeks van stoffelijke ontwikkelingen een geestelijk bewustzijn noodzakelijk zouden maken en dus tot ontwikkeling brengen. U zult het eventueel terug kunnen volgen uit de opname, die is gemaakt. En dat stoffelijke, dat moet U zien als zaaien. Er is een heel lange tijd gewoon geleefd in Tibet, geestelijk zonder meer.

Maar op een gegeven ogenblik - ik meen, dat dat 1898 was - heeft men besloten om de poorten te sluiten (dus de geestelijke weg naar Tibet a.h.w. dicht te doen). Degenen, die toen n.l. contact hadden, konden nog verder gaan; die konden hun ontwikkeling doormaken. Maar een werkelijk totaal geestelijke opleiding voor nieuwkomers (newcomers) werd niet meer mogelijk gemaakt. Vanaf dat ogenblik is men die geestelijke kracht a.h.w. zo gaan vastleggen, dat zij bepaalde stoffelijke werkingen kreeg. De kracht zelf is niet meer nodig. Vergelijking: wanneer U een accumulator heeft, dan kunt U uit een leiding daarin een hoeveelheid energie opslaan. U kunt daar voorts schakelingen aan vastmaken, waardoor een bepaald resultaat ook in Uw afwezigheid plaatsvindt. De geestelijke krachten hebben Tibet gebruikt gezien de ontwikkelingen, die zouden volgen - om zekere ontwikkelingen en resultaten te veroorzaken. Daartoe hebben ze a.h.w. hun kracht in de aarde gelegd (dus in de materie) en zullen deze krachten uit de materie vrij komen op het ogenblik, dat de werkelijke bron reeds elders een nieuw contact met de materie heeft opgebouwd. Is dat voldoende duidelijk?

Vraag: Ik kan mij niet voorstellen waarom het nu zo uitdrukkelijk noodzakelijk was dat dat centrum uit Tibet wegging. Waarom was dit nodig?

Antwoord: Ja, daar is nu natuurlijk één moeilijkheid; want U zit niet bij degenen, die dat geestelijk centrum volledig kennen en daarom wordt het U ook minder duidelijk. Weet U, als U een seismograaf hebt en ze gaan een grote verkeersweg aanleggen vlak naast dat huis, waarin U zit, wat doet U dan? U gaat verhuizen. Een dergelijke reden heeft hier ook gegolden, omdat U niet moet vergeten, dat er geen sprake is van een zuiver geestelijke kracht, maar een samenwerking van geest en bewuste geest-in-de-stof, met het doel om de wereld als geheel a.h.w. dus te overzien en aan te voelen en de veranderingen - noodzakelijk en mogelijk - tot algemeen welzijn naar beste krachten en vermogen erin te leggen. En daar was op dat ogenblik Tibet niet erg geschikt meer voor, als we rekenen, dat thans al voortdurend aan alle kanten gevochten wordt. Dat ze verkeerswegen aan het aanleggen zijn en dat U binnenkort waarschijnlijk een aardig reisje van Intourist aangeboden krijgt. Bezoek aan Moskou, Wladiwostok en per autobus via Peking naar Lhasa. Ja, dat klinkt spottend.

Reactie: Maar dat gaat in de Ver. Staten toch nog heel wat gemakkelijker?

Antwoord: In de Ver Staten is de toestand anders. En daar zit geen primair centrum; dat heeft U me horen zeggen. Vandaar mijn opmerking "afdakje" Dat secundaire centra lange tijd bestaan op andere plaatsen dan Tibet zal bekend zijn. Er heeft hier in Europa bv. een tijd in Spanje een centrum gezeten; dat is later verplaatst. Het is zo geweest, dat een van de kleinste subcentra zelfs een tijdlang hier aan de grens heeft gezeten van Nederland en Duitsland. Dat weet U allemaal niet. Maar dat zijn slechts de kleine centra. U moet zo denken: dit is een geestelijke coöperatie. We werken allemaal samen, stof en geest, en we hebben overal natuurlijk - laten we zeggen - onze filialen. Maar het hoofdkantoor moet ergens zitten, waar geen storing mogelijk is, begrijpt U? Het hoofdkantoor wordt dan ook daar geplaatst.

Vraag: Mogen wij dan daaraan koppelen, dat dit hoofdkantoor periodisch over de aarde verplaatst wordt?

Antwoord: Inderdaad. Maar die perioden zijn van uit menselijk standpunt gezien betrekkelijk groot. Meestal 2100 jaar. Ongeveer dan; niet precies.

Vraag: U zult het toch ongetwijfeld met mij eens zijn, dat bv. Boeddha, Jezus en Mohammed grote geestelijke krachten waren. Waarom werkten deze krachten niet met dergelijke stromingen samen? Waarom is bv. niet het geestelijke centrum ten tijde van de dood van Christus in Palestina gevestigd?

Antwoord: Ja, dat is nu een heel moeilijke vraag, want als we dat uit elkaar moeten rafelen, dan zijn we nog wel even bezig. Maar in het kort is het dit: Wanneer U een zending moet uitsturen om barbaren te bekeren, dan moet U toch eerst een centrum hebben, waar u beschaafdelijk a.h.w. de krachten en wat nodig is voor die zending bij elkaar kunt krijgen. Waar een lering optreedt, waar een leraar optreedt en zich openbaart, kan nooit een geestelijk krachtcentrum zijn voor de hele wereld, want daar vindt eerst een ontwikkeling plaats. Wanneer die ontwikkeling gesteund moet worden door krachten - zowel van de aarde als van de stof en de geest dus - zal zeker ergens het centrum moeten liggen, dat wel deze leraar beïnvloedt, helpt en steunt, maar toch onaantastbaar is voor de onrust, die de leraar rond zich baart. Als U daar nu maar even aan vasthoudt, want anders komen we in een totale religieuze beweging terecht en dat is niet de bedoeling. Er is ook geen tijd meer voor.

Hebben we nog andere punten, of zijn we er zo ongeveer doorheen? Ik wil nu tot slot nog iets vertellen - een klein beetje maar - opdat niet iedereen, die zich eigenlijk de romantiek van Thibet heeft voorgesteld, zich bedrogen voelt. Daarom wil ik U alleen maar een heel klein stukje van een klooster beschrijven en iets, wat daarin gebeurt.

Dat klooster ligt midden in een grote vlakte. De wind huilt er elke dag omheen en iets verder zie je nog een diep ravijn; een tamelijk gevaarlijke kwestie. Er wonen maar een kleine 20 monniken en de oude pracht is dan ook wel erg verbleekt. Wanneer je daar zo binnenkomt en je kijkt naar die galerij met al zijn beelden, zie je wel eens een monnik in overpeinzing zitten. Maar het is net of het verguld eraf is, of het er een beetje duf ruikt. Toch is dat klooster belangrijk. Want wanneer we tussen die beelden kijken, vinden we daar een poortje, een kleine doorgang. Die voert ons langs verschillende duistere kronkelingen naar een vertrek, waar gezamenlijk wordt gemediteerd. Dat is een Tibetaanse meditatie, d.w.z. men gebruikt er ook een stoffelijk contact voor. De leraar zit op een soort kachel, een stenen verhoging. Hij rust op kussens met gekruiste benen en houdt in de hand een soort van zweep met linten, En nu heeft ieder van de aanwezigen zo'n lint in de hand als symbool van verbondenheid. Nu zegt de Tibetaanse leer zo; wanneer deze hoofdfiguur zichzelf verheft tot boven het menselijke, gaan via zijn lichaam en de linten die krachten naar elk der aanwezigen. Dat is het primitieve geloof. Maar wat speelt zich in werkelijkheid af?

Men heeft een onderwerp. Laten wij zeggen het lijden der wereld. En dit lijden wordt in de mens daar sterk gerealiseerd. Want het is niet alleen maar een vertoning, deze mensen leven daarin. Wanneer hij denkt aan lijden, wordt de wereld kleiner. En als hij vanuit de ruimte al het lijden van de wereld ziet, voelt hij een zeker mee-lijden. De toestand, waarin hij verkeert, wordt door die anderen opgevangen. Zij zien die wereld niet in de ruimte, maar zij voelen dit mee-lijden. Zij voelen dit beroep a.h.w. op al wat leeft, om die lijdende mensheid te genezen. En dan bemerk je intussen daar een stilte van enkele uren. En alle gedachten, die uit die mensen voortkomen zijn welwillend. Het is net een beeldengroep geworden. De sfeer is daar zo heilig, dat - als je binnenkomt - je zult aarzelen te storen.

Maar nu het typische Tibet. Buiten klinkt een soort van gong en even later loeit er een hoorn. En daar midden in de meditatie van deze heren komt er een broeder binnen, een monnikje, met een grote ketel, een bus en een blad met kopjes. En nu het typische: het medium (dus de persoon, die uittrad en de gevoelens versterkte) komt bij en maakt de opmerking, dat het lijden groot was, maar de hulp groot is. Hij drinkt thee met voldoende boter erin, en hij geeft die dan heel goedgunstig aan de anderen, die dankbaar zijn, dat zij, met hem mogen drinken. Want er is voor hem immers geen verschil tussen stoffelijke voeding en drank en geestelijk ver

buiten de wereld staan en a.h.w. vanuit de kosmos de zaak beleven. Zo één zijn nu geestelijk leven en stoffelijk leven in heel veel van de Tibetaanse kloosters.

Wanneer U de buitenkant ziet, realiseert U zich niet, hoe praktisch, nuchtere zin, intens geloof en hooggeestelijk bereiken juist bij de Tibetanen vaak tot eenheid geworden zijn. En wanneer U ooit hoort over de macht van Tibetanen, die geen aperte magiërs zijn, vergeet U dan één ding niet: dat ze nooit macht gebruiken, tenzij er een praktische reden voor is; en dat zij het verschil tussen geest en stof eigenlijk niet eens voor zichzelf kennen. Wanneer er iets gebeurt, geven zij rustig een geestelijke uitleg, wanneer het stoffelijk is en een stoffelijke, wanneer het geestelijk is. Want de wereld is voor hen één. En het is maar een stap van geestesverrukking naar boekweitkoek en thee met boter. En als U zo denkt aan Tibet, vrienden, dan zal U waarschijnlijk heel wat meer duidelijk worden van de verhalen daarover. Nu zult U ongetwijfeld ook beter begrijpen, waarom daar wonderen mogelijk zijn, die hier niet bestaan. Want het is juist de eenheid van geest en stof voor het eigen ik, die het mogelijk maakt om in beide zoveel te bereiken. Ik hoop dan, dat ik in staat ben geweest U enigszins een beeld te geven van dat geheimzinnige land, waarover zoveel wordt verteld en waar men over het algemeen zo weinig van weet. En dat U ook begrepen heeft, dat de nadruk van Tibet nu heel anders ligt dan bv. 50 jaar geleden. Dus mag ik wel aannemen, dat U tevreden bent? Ik ben het wel vanwege de grote reeks vragen.